

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2010/2011

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Ondřej Kotrč

Název práce: Nikdy na tebe nezapomenu

Ondřej Kotrč patří ke studentům, kteří často používají slovo intuice a někdy tak i pracuje. Nicméně, hned na úvod je důležité říct, že Ondřejova intuice je vystavěná – vybudovaná dovednost. Což znamená, že je to způsob práce, který vychází z určitého typu zkušenosti. Intuice je vlastní prostor, který si musí člověk naplnit, aby do něj mohl následně vstupovat. Ondřej tak činí několika způsoby a tím hlavním je u něj pracovitost, odvaha a chuť experimentovat na pomezí malby a objektu.

Tuto oblast poprvé navštívil ve své práci s nafukovacími igelitovými polštáři, na které nanášel netradiční malířské barvy, průmyslové inkousty a pigmenty. Pracoval zde s transparentností, monochromem, prostorem a poprvé se zde možná náhodou setkal se zjevenou časovostí, kdy polštáře ucházely, vrstvy se přibližovaly atd., také ve své malířské práci na papíře tuto oblast částečně tematizuje.

Proto možná „intuitivně“ - jak říká - dospěl ke své bakalářské práci, ve které předkládá sérii ledových barevných objektů. O instalaci či prostorové malbě budu psát - jak bývá častým zvykem - aniž bych ji viděl. Tentokrát však poprvé, nikoli pouze z důvodu že student nestíhá, a samozřejmě že Ondřej také nestíhá, ale i z důvodu zvolené techniky či média – a tím je barevný led.

Barevné ledové objekty tvořící instalaci v sobě tematizují malbu s jejími formálními principy, které jsou v současnosti znovu aktuální, kdy námětem malby je malba samotná. Samotná pomíjivost a časovost jsou také důležitými aspekty, kdy i zbytky pigmentu až se rozpuštěný led - voda odpaří mohou tvořit malbou, tak jako pigment, barva na plátně. Důležitou roli hraje také to, jestli čisté, chladné, rozpouštějící se bloky ledu stojí přímo na podlaze a barevná roztékající se voda vytváří „špinavou“ do určité míry řízenou náhodnou malbu, nebo stojí v miskách.

Varianta opřených ledových bloků – tyčí, je už možná rafinovanější instalací, kde po ledových tyčích zůstává i záznam, stopa na stěně. Velikost objektů – jejich fyzickost – vztah a měřítko k lidskému tělu, jsou také velmi důležitým prvkem celé instalace, která se bude zřejmě vždy přizpůsobovat zvolenému výstavnímu prostoru.

Všechny tyto aspekty jako prvek náhody, neřízenosti, neskrývaná / nerafinovaná, formální estetičnost ledových objektů, kterou může legitimizovat moment dočasnosti a pomíjivosti, jsou důležitými složkami Ondřejovy práce, o které ví, s kterou pracuje na základě zkušenosti a tak naplňuje, obohacuje a rozvíjí svou intuici.

Tak jako jiný umělec namáhavě pracující s kusem ledu Francis Alys, který dostrkal svůj ledový kvádr až k jeho vytracení, tak Ondřej Kotrč nám nechává rozpustit a zmizet svoje ledové, estetické objekty, nejdřív v kaši malby, kterou následně asi rozneseme na našich podrážkách a za to mu navrhuji, aniž bych práci před tím viděl hodnocení A.

Milan Houser